

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 13

Utgitt 24 februar.

1919

Skrivelse fra Landbruksdepartementet til fylkesmannen i Vest-Agder

17 febr.

av 17 februar,

hvorved meddeles, at den del av Odderøen, som ligger innenfor befestningenes område, inntil videre utgår av det område i og ved Kristiansand, som ved departementets skrivelse til fylkesmannen av 21 februar 1917 (inntatt i Lovtidende nr. 11 for 1917) blev erklært smittet av potetkreft.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

18 febr.

av 18 februar,

hvorved i medhold av lov nr. 5 av 14 mai 1917 med tilleggslov av 14 desember s. å. om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer, jfr. kongelig resolusjon av 19 april 1918, bestemmes:

1. For rasjoneringsperioden 27 januar til 20 april 1919 kan der utenom den i Provianteringsdepartementets skrivelse av 7 januar 1919 fastsatte terasjon utdeles et tilleggskvantum av inntil 50 gram te for hver person.
2. Statens Rasjoneringsdirektorat bemyndiges til å bestemme, fra hvilket tidspunkt nevnte tilleggskvantum skal utdeles og til å fastsette de nærmere regler om bestemmelsens gjennomførelse.
3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

21 febr.

Kongelig resolusjon

av 21 februar.

I henhold til lov av 26 mai 1866 inneholdende adskillige bestemmelser om politivesenet i Kristiania meddeles stadfæstelse på en av Kristiania bystyre den 25 januar 1917 og 31 oktober 1918 vedtatt beslutning om ophevelse av §§ 2, 3, 4, 17, 18 og 19 og forandring i §§ 7, 13, 14, 21, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38 og 39 og overskriften til kapitel 4 i de ved kongelig resolusjon av 10 januar 1874 med senere tillegg og endringer stadfestede politivedtekter for byen.

Efter de besluttede forandringer skal §§ 7 osv. lyde således:

§ 7. Det er forbudt å krype op på eller henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen eller til sådanne å fastgjøre håndvogner eller sleder.

§ 13. På offentlig gate tillates det ikke å hindre eller besværliggjøre ferdsele ved å stanse eller stille sig i klynger eller ved uten rimelig grunn å gå i kjørebanen.

Ingen må på offentlig fortåg bære, trekke eller på annen måte føre med sig gjenstander, der er til hinder for ferdsele eller som utsetter de forbigående for skade eller ulempe, såsom større byrder eller kurver, traug, håndvogner, sleder, kjelker, trillebører, dragkjerrer og desslike.

Vogner og kjelker med barn eller med vanføre bør trekkes på fortåg, dog ikke to ved siden av hverandre.

Ljåer, håndsager eller andre sådanne gjenstander, der let kan forvolde skade, må ikkun bæres på kjørebanen og på sådan måte, at skade ikke kan befryktes.

Ingen må gå med ladte skytevåben på gaten uten under militær kommando.

§ 14 Intet, som kan være til hinder for ferdsele, må hensettes eller henlegges på fortåg eller annensteds på offentlig gate. Dog skal, når ingen annen plass haves, av- eller pålesning av varer eller annet kunne skje på de nevnte steder, når den foretas med så liten ulempe for ferdsele som mulig, og intet blir liggende i lengere tid enn høist fornødent; under sistnevnte betingelse kan ved, kull eller annen brensel fra fortåg (ikke fra kjørebanen) kastes inn i den pågjeldende eiendom.

Desslike gjenstander må aldeles ikke henlegges på offentlig gate, der er så snever, at 2 vogner ikke med letthet kan kjøre forbi hinannen.

§ 21. Politiet kan efter konferanse med veivesenet tillate hel eller delvis avsperring av gate, hvor dette på grunn

av byggearbeide eller lignende er nødvendig. Avsperringen 21 febr. må foretas i minst mulig utstrekning, og hvis fortåget helt optas eller den gjenværende del av dette er mindre end 1 meter, skal der — hvor dette lar sig gjøre — anbringes et plankefortåg utenfor innhegningen av minst 1 meters bredde, likesom politiet kan påby opsatt et solid rekkverk mot gater. Fortåget skal hurtigst mulig igjen ryddes og gjøres istand.

Fra mørket faller på og inntil det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt løkter ved avsperringen.

4de kapitel.

Om ferdselen i gatene.

§ 30. Fotgjengere bør holde sig på fortåget, vise åkt-pågivenhet ved passering av kjørebanen og bruke den korteste vei tversover denne.

Høire fortåg bør benyttes.

Møtende på fortåg skal vike av til høire.

§ 31. Kjøring må ingensteds foregå hurtigere enn i mid-dels trav;

i sterkt beferdede gater og veier eller over plasser, omkring gatehjørner og i gatekryss kun i smått trav, — samt

ut og inn av porter og andre utkjørsler fra gårder eller tomter, over torvet i torvtiden, forbi sporvogner, når disse står på holdeplass, samt på steder hvor mange mennesker er samlet, kun i skritt, d. v. s. så hurtig som en voksen mann beveger sig i rask gang.

Kjørererskap uten fjærer (4-hjulede vogner såvelsom andre) må på brolagt gate kun kjøre i skritt.

§ 32. Kjøring må kun finne sted på de for sådan ferdsel bestemte steder, således ike på fortåg eller gangsti.

Hvor det anses påkrevet, kan magistrat og formannskap for bestemt angitte gatesrekninger, broer eller plasser helt forby kjøring eller gi innskrenkende bestemmelser for denne, således påby, at kjøring kun må foregå i én bestemt retning.

§ 33.

1. Der skal kjøres så langt som mulig til gatens høire side, men således at ferdselen på fortåget ikke generes. Dog plikter ingen å kjøre i sporveisløp, undtagen når dette er nødvendig, forat to kjørende kan komme forbi hverandre.

Er gaten delt i to kjørebaner, må kun den høire benyttes.

Om gatehjørner svinges i skarp sving til høire og i stor bue til venstre.

- 21 febr. 2. Når en kjørende skal forbi en forankjørende, holder han til venstre for denne. Sådant forbikjøring må foregå raskt, og må ikke finne sted omkring gatehjørner.

§ 34.

1. Kjørende skal i tide varsko personer, som er foran dem i kjørebanelen.

Ved stansning og ved forandring av kjøreretning eller kjørehastighet skal dette tilkjennegives dem, som er bak, ved at strekke piskene i veiret eller gjøre tegn med hånden.

På vinterføre skal kjørende ha bjeller på hestene.

2. Skal en kjørende svinge over på den annen side av gaten, må han ikke boie av før nødvendig. Stansning må kun finne sted i den riktige kjøreretning, således at vedkommende har fortaget på høyre hånd.
3. Når to kjørende fra forskjellige gater samtidig skal over et gatekryss, skal den passere først, som har den annen på sin venstre hånd.

4. Det er forbudt å kjøre inn i troppeavdelinger, liktog eller prosesjoner eller å kjøre iverien for sådanne. For brandvogner skal all annen trafikk vike.

§ 35.

1. På offentlig gate må kjøretøier kun holde på steder, hvor de ikke stanser ferdselen, og alltid så langt til siden av kjørebanelen som mulig.

Der må ikke holdes på stensatt overgang over ubrolagt gate, på broer eller nærmere et gatehjørne enn 2 meter fra det punkt, hvor fortagets kantsten begynner å svinge. Der må ikke tas hvileplass uten på de steder, som politiet har anvist.

2. Når et kjøretøy har stanset på den ene side av en gate, er det forbudt å stanse med et annet på den like overfor liggende del av gaten, såfremt mellomrommet ikke gir tilstrekkelig plass til uhindret kjørsel med 2 kjøretøier ved siden av hverandre. Dette forbud gjelder dog ikke for den tid, som med nødvendighet medgår til inn- eller utstigning av kjøretøiet.

3. Politiet kan alltid forby et kjøretøy å holde i gaten i lengre tid enn nødvendig til av- eller påstigning og til av- eller pålessning.

4. Magistrat og formannskap kan for enkelte gatestreknninger bestemme, at stansning for av- og pålessning av varer skal være forbudt.

§ 36.

1. Byens innvånere må til kjøring i byen kun benytte vogner på fjærer. Dette gjelder også vognmenn eller andre, som innen byens grenser driver kjøring for betaling, selv om de

- bor utenfor byen. Magistrat og formannskap kan bestemme, i hvilke tilfeller undtagelse fra denne regel av hensyn til transportens beskaffenhet eller særegne omstendigheter forøvrig kan finne sted.
2. Kjøretøienes hjulringer skal være flate og jevne uten fremstående stifter eller lignende.
 3. Løse slededrag — utdrotsdrag — som sleper på veibanen, må ikke benyttes.
 4. Fire-hjulede vogner, som regelmessig benyttes innenfor byens grenser, skal være forsynt med bremseapparat. Denne bestemmelse trer først i kraft 1 år efter vedtektens approbasjon.
 5. Til transport av tungere less enn $6\frac{1}{2}$ tonns (kjøretøiet iberegnet) utkreves særskilt tillatelse av politiet, som i den anledning må innhente uttalelse fra veivesenet om, at der intet haves å erindre mot den større transport samt anvisning om veien, som skal følges og om de sikkerhetsforanstaltninger, som skal treffes. Likeledes kreves politiets anvisning til transport av gjenstander, som kan være hindrende for ferdsele, fordi de optar halvdelen eller mere av kjørebanelens bredde.
 6. Kjøreredskap må være så forsvarlig lesset, at der ikke er fare for, at lesset velter, for at det pålesede faller av, eller for at der iøvrig ved kjøringen volder skade eller ulempe.
 7. Metallplater, kjettinger, jernstenger og lignende gjenstander må være således lesset at de ikke volder unødig sterk larm.
 8. Ingen del av lasten må slepe på kjørebanelen eller rage så langt ut fra kjøretøiet, at fare derved kan opstå for andre.
 9. Ingen må kjøre med flere enn to vogner eller andre kjøretøier, som er fastgjort til hverandre.
 10. Forspent hester, som ikke kjøres av særskilt kjørekar, skal alltid være forsvarlig bundet til det foregående kjøretøi, eller ved tømme føres av dem, som kjører dette.
- § 37.
1. Personer under 18 år må ikke kjøre hest i byens gater uten særskilt tillatelse av politiet. Sådan tillatelse, som når som helst kan tilbakekalles, gis kun, når vedkommende ved attest fra kjøreskole eller fra 2 anerkjent kjørekyndige menn godtgjør kyndighet i kjøring og behandlig av hester.
 2. Ingen må betro forspent kjøretøi eller hest til nogen, som er drukken, eller som av andre grunner f. eks. svekket syn eller hørsel må antas ikke å være istand til å styre en hest overensstemmende med vedtektens regler.

21 febr. 3. Den, som under kjøring på offentlig gate fører tømmene, må ikke slippe disse av hånden, heller ikke må han føre tømmene gående i større avstand end en armlengde fra kjøretøiet.

4. På offentlig gate eller i portrum, gårder eller lignende steder, som har åpen utkjørsel til offentlig gate, må kjørende eller ridende ikke forlate sin hest uten nødvendig erende, og må isåfall sørge for, at der føres forsvarlig tilsyn med hesten eller at den er forsvarlig bundet.

§ 38. De i foranstående §§ 31—35 gitte bestemmelser for kjøring gjelder også ridning og velosipedridning, transport med dragkjerre og kjelker samt bæring av store gjenstander, for så vidt reglene kan finne anvendelse på sådan ferdsl.

Bestemmelsene i § 32 første avsnitt, § 33 og § 36, 5—8, gjelder også kjøring med motorvogner og motorsyklar.

Dessuten gjelder følgende særlige bestemmelser:

1. Ridende må på vinterføre ikke ride hurtigere enn i skritt, medmindre hesten er forsynt med bjelle.

Der må ikke ride flere enn 2 ved siden av hverandre.

Disse bestemmelser gjelder dog ikke troppeavdelinger eller politiet.

2. Velosipedryttere må i gatene ikke ride flere end 2 ved siden av hverandre og ikke uten nødvendighet anderledes enn rett frem.

Velosipeder må, når de benyttes til ridning i byens gater, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat og efter mørkets frembrudd tendt løkt foran.

Der må ikke ride flere personer på en velosiped enn denne er bestemt til å bære.

Velosipedridning inn og ut av porter over fortåg er forbudt.

3. Dragkjerrer må ikke skyves, hvis kjerren er således innrettet eller pålesses, at den, som skyver, ikke har fri utsikt foran sig.

§ 39. Enhver er pliktig til å rette sig efter de pålegg, som politiet i de enkelte tilfeller gir for å regulere ferdslen i gatene.

Under særegne omstændigheter kan politiet gi almindelige bestemmelser for gateferdslen uansett de foran i nærværende kapitel inneholdte regler.

Kongelig resolusjon

21 febr.

av 21 februar.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfæstelse for nedenstående av Tinn herred, Telemark fylke, den 10 oktober 1918 vedtatte beslutning om politivedtekter for Tinn herred med undtagelse av Rjukan, som vil tre istedenfor den ved kongelig resolusjon av 7 juli 1911 stadfestede vedtekt om adgang til å gi offentlige forestillinger m. v.:

1ste kapitel.

Om iakttagelse av orden paa offentlig vei.

§ 1. På offentlig vei, hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver for almindelig ferdsel bestemt eller almindelig beferdet vei, adkomst, plass, kai, offentlig anlegg o. l., må ikke oppløp eller sammenstimlen av mennesker finne sted, hvorved den offentlige orden forstyrres eller ferdselen hemmes. Ikke heller må på sådan vei eller plass foregå slagsmål eller annen voldsom, larmende eller fornærmelig adferd, hvorved veifarende forulempes eller velanstendigheten krenkes.

§ 2. Det er forbudt uten den kjørendes tillatelse å krysse opp på eller henge sig ved vogner eller andre kjøretøier under kjørselen eller til sådanne å fastgjøre håndvogn eller sleder.

§ 3. Ingen må på offentlig vei eller utover samme skyte med bøsse eller lignende, avbrenne fyrverkerisaker, krutt eller eksploderende gjenstander av nogen slags, ei heller kaste sten, sneball eller annet, hvorved skade kan bevirkes eller de, som ferdes på veien, fortrediges.

§ 4. På offentlig vei, hvor det vil være til hinder, fare eller ulempe for ferdselen, kan politiet forby, at der akes på kjelke, gås på skøiter eller ski, gjøres eller benyttes sklier, drives lek eller spil.

§ 5. Fortæring av berusende drikke er forbudt på offentlig vei, på ubebygget tomt, som støter til offentlig vei, samt i åpen farkost eller på dekket av skib eller annen farkost, som ligger ved offentlig brygge.

2det kapitel.

Om kjøring og ridning m. v.

§ 6. All kjøring, ridning og sykling på fortåg er forbudt.

21 febr. I de strøk av bygden, der undergis den almindelige byg-
ningslov av 27 juli 1896, må ikke kjøres eller rides hurtigere
enn i kort trav. Uvøren sykling er likeledes forbudt.

Ingen må overlate forspent hest eller kjøretøi til nogen,
som er beruset eller av andre grunner antas ikke å være i
stand til å styre hest.

Det er forbudt å la forspent hest ferdes på offentlig vei,
uten at nogen kjører eller leder den.

Forspent hest, som henstår på offentlig vei uten tilsyn,
skal være forsvarlig bundet. Kjørende og ridende, der møter
hverandre, skal vike til høire.

På sledeføre er de kjørende forpliktet til å anbringe hjel-
ler på sine hester. Dette gjelder dog ikke ved begravelse.

3dje kapitel.

Om hunder.

§ 7. Når hunder viser sig sinte eller har den vane at for-
ulempe mennesker eller dyr ved at gjø ad dem eller fare imot
dem, skal eieren eller besidderen efter politiets nærmere be-
stemmelse holde sådanne hunder bundet eller forsynt med for-
svarlig mundkurv. Det samme gjelder de hunder, som politiet
av hensyn til deres størrelse eller rase finner å kunne være
farlige. Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å hol-
de sin hund tilbake, når den anfaller nogen. Det er likeledes
forbudt å tirre hunder eller hisse dem sammen på offentlig
vei.

Tisper skal i løpetiden holdes inde. Herreløse hunder
kan av politiet opbringes, hvorefter eieren varsles gjennom
lokalt blad. Såfremt ingen melder sig innen 6 dager derefter,
kan hunden selges eller drepes.

4de kapitel.

Om fredning av offentlige innretninger m. v.

§ 8. Det er forbudt å flytte eller bortta, skjære eller risse
i, skrive, male eller tegne på eller på annen måte å beskadige
eller besudle de til offentlig bruk, nytte eller prydelse be-
stemte innretninger eller gjenstander.

Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av
hus, plankeverk, port eller annet sådant.

§ 9. Det er likeledes forbudt utedkommende at klatre opad
løktestolper, stolper for elektriske ledninger eller lignende inn-
retninger, tende eller slukke de på offentlig vei anbragte løk-
ter eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater uten
for å melde ildebrand.

Lovlig opslatte plakater, bekjentgjørelser o. l. er det for- 21 febr. budt å nedrive, besudle eller gjøre uleselige.

§ 10. På kirkegård må ingen leken eller annen med hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegård til de tider, da inngangen holdes lukket, eller på kirkegård gå utenfor de opstukne ganger, stige over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster eller på nogen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg. Mindre barn må ikke komme på kirkegård uten i følge med og under opsyn av andre personer. — Det er forbudt å medta hunder.

5te kapitel.

Om offentlige forestillinger m. v.

§ 11. Ingen må gå omkring i herredet for å musisere, forevise kunster eller severdigheter o. l. uten lensmannens tillatelse.

§ 12. Tillatelse til å gi sirkusforestillinger, forevise menasjerier, drive karusell, skytebane eller ringkastning, forevise kunster eller severdigheter o. l. på bestemt sted meddeles av lensmannen, som nårsomhelst kan tilbakekalle tillatelsen.

§ 13. Tillatelse til å gi konserter og dramatiske forestillinger meddeles av lensmannen. Tillatelsen knyttes alltid til en bestemt person, der opptreder som den ansvarlige.

§ 14. Enhver, der har fått tillatelse til å gi dramatiske forestillinger eller andre offentlige prestasjoner, skal nøie efterkomme de regler, som politiet måtte foreskrive.

§ 15. De, der gir konserter, forestillinger, forevisninger eller gjør sig en næring av å holde offentlig dans, maskerade, sangerhus, karusell, skytebane, ringkastning o. l., har å utrede til kommunekassen for hver forestilling eller hver dag en avgift fra 2 til 50 kr. efter lensmannens nærmere bestemmelse. Fritagelse for avgiften kan dog — når det finnes påkrevet — meddeles av lensmannen.

§ 16. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser skal de besøkende iakttas sømmelighet og orden.

§ 17. Enhver, som vil gi nogen av de i § 16 omhandlede forestillinger, har å sørge for passende lokale eller plass, der før forestillingens avholdelse må godkjennes av lensmannen, som fastsetter det største antall tilskuere, der kan inntas.

§ 18. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted uten lensmannens tillatelse. Han kan pålegge vedkommende å foreta det fornødne til ordenens opprettelse og å utrede de dermed forbundne utgifter. Han kan i tilfelle påby dens opphør kl. 10 aften.

21 febr. Enhver sådan sammenkomst kan dessuten avbrytes av politiet, når den ved støy eller musikk generer de omboende eller er til forstyrrelse av den offentlige orden.

6te kapitel.

Om den offentlige renlighet.

§ 19. Enhver, der eier grunn eller bygning mot gate eller plass, der vedlikeholdes av kommunen i de strøk av bygden, der undergis den almindelige bygningslov av 27 juli 1896 (bymessig bebyggede strøk), er pliktig til å besørge renhold, gatefeining med hvad dertil hører utenfor sin eiendom til og med rennestenen.

Renhold og oprenskning av fortag og rennesten til gate, som ikke er overtatt av kommunen, påhviler eierne av de tilstøtende grunner.

§ 20. Rengjøring foretas, når det antas nødvendig, samt efter særlig pålegg av politiet. Det sammenfeiede må ikke kastes i kjørebanen, men skal bortfjernes umiddelbart efter feiningen.

Med hensyn til kloakksluk må det påses, at disse ikke tettes, forat vannet fra rennestenen kan ha fritt løp.

§ 21. Når glatt føre om vinteren inntreffer, påligger det eieren av grunn, som støter til gate, og hvor fortag forefinnes, å bestre dette med sand.

§ 22. Feieskarn, avfall fra hus eller annen urenlighet må ikke kastes på offentlig gate, vei eller på steder, som det kan være til gene for omgivelsene.

7de kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

(Se vedtekt av ³⁰/₅ 1911).

§ 23. Når nogen undlater, hvad der ifølge disse vedtekter påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført eller treffe fornøden foranstaltning til å forhindre, at forsømmelsen avstedkommer skade.

Omkostningene hermed blir likesom de omkostninger, som foranlediges ved foranstaltninger, som av politiet treffes for å forhindre forberedte eller stanse endnu ikke fullførte handlinger, som ved vedtektene er forbudt, eller rydde av veien ulemper, som er foranlediget ved brudd på disse vedtekter, å utrede av den skyldige.

§ 24. Overtredelse av nærværende vedtekts bestemmelser samt av de i henhold til samme gitte forbud straffes efter

straffelovens § 339, forsåvidt strengere straff ikke kommer 21 febr. til anvendelse.

Disse vedtekter trer i kraft — en måned fra approbasjonen.

Kongelig resolusjon

21 febr.

av 21 februar.

I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder meddeles stadfestelse på nedenstående av Trondhjems bystyre den 23 mai 1918 vedtatte beslutning om forandring i § 87, post 3, i de ved kongelig resolusjon av 7 juli 1902, jfr. kongelig resolusjoner av 29 juli 1904, 23 desember 1914, 12 november 1915 og 9 juni 1916, stadfestede politivedtekter for byen:

»Privetspann og avfallsbeholdere, som er forsynt med fullstendig tett og fastsluttende lokk, og som er utvendig rene, kan uttas og bortkjøres til hvilkensomhelst tid året rundt. Gjødssel som ved tilsetning er berøvet den vesentlige del av sin stank, såvelsom tør heste- eller kogjødssel, kan også i sommermånedene uttas og bortkjøres om dagen i tiden fra kl. 11 formiddag til kl. 5 eftermiddag. Luktfrri søppel og avfall kan til enhver tid uttas og bortkjøres i tette med dekke forsynte vogner.»

Kongelig resolusjon

av 21 februar.

Den ved kongelig resolusjon av 15 juni 1917 i henhold til lov nr. 1 av 4 mai 1917 om anmeldelse av reisende med skib bestemte anmeldelsesplikt skal opføre ved utgangen av februar 1919.

Kongelig resolusjon

21 febr.

av 21 februar.

1. Med hjemmel av § 5 i lov om adgang til å drive herberge og bevertning m. v. av 2 april 1917 stadfestes de av Aalesund bystyre i møte den 16 januar 1919 besluttete vedtekter for beverter- og herbergernæringen i Aalesund som gjeldende inntil videre, å regne fra 1 april 1919.

21 febr. 2. Fra samme tid opheves §§ 50—52 i de ved kongelig resolusjon av 9 september 1910 stadfestede politivedtekter for Aalesund kjøpstad.

De i punkt 1 omhandlede vedtekter er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevertning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevertninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften før søn- og helligdager til kl. 5 em. på disse dager og ellers fra 11 aften til kl. 6 morgen. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet såvel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelse ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfeller, hvor det finner, at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge lukning kl. 9 aften.

Politiets tillatelse kan nårsomhelst og uten varsel tilbakeskalles.

Ved forskriftene i denne § gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.

§ 4. Anvendelsen av kvinnelig betjening i bevertninger er tillatt. Dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder — såvel i skjenkelokaler som i egentlige spiselokaler — er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte alkoholholdige drikkevarer (øl under 2,5 volumprocent alkoholstyrke dog undtatt).

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst inspisere her. 21 febr. berger og bevertningssteder og alle rum, som staar i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et lett iøinefallende sted i hvert rum i herberger og bevertninger.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

Kongelig resolusjon

21 febr.

av 21 februar.

I henhold til § 70, 2net ledd, i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 stadfestes Kristiansund bystyres beslutning i møte den 15 januar 1919 angående utvidelse av påbudet i samme paragrafs 1ste ledd —, dog med en enkelt forandring,

Den stadfestede beslutning er sålydende:

»Sildoljefabrikker og hermetikkfabrikker, såpekokerier, anlegg for tørring og saltning av rå dyrehuder, talgsmelterier og kaffebrennerier samt meierier og ysterier må kun anlegges der, hvor reguleringskommisjonen, efter å ha innhentet sundetskommisjonens erklæring, tillater dette.«

Kongelig resolusjon

21 febr.

av 21 februar.

Kongelig resolusjon av 4 januar 1918 om forbud mot salg av råbomull til andre enn staten opheves fra idag av.

Utgiver: Byråchef Young.